

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-24C/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522200781
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Vrbjar
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2522200781.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Petrom Vrbjarom v spore žalobcu: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, IČO: 00 151 866, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, proti žalovanému: I. U., B.. XX.XX.XXXX, X. P. S. XXXX/XX, L., o zaplatenie 78,- Eur s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 78,- EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 78,- Eur od 31.07.2020 do zaplatenia na účet žalobcu v tvare IBAN: U., VS: XXXXXXXXXXX, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.04.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 78,- Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 31.07.2020 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.06.2020 bola žalovanému vystavená faktúra č. 5060062562 vo výške 78,- Eur, splatná do 30.07.2020 za stravu zabezpečenú počas nariadenej izolácie v karanténnom zariadení ÚZ Kancelárie NR SR Papiernička za obdobie od 24.04.2020 do 30.04.2020, ktorú absolvoval. Dňa 07.07.2020 bola doporučená zásielka s faktúrou, vrátená späť žalobcovi z dôvodu „adresát neznámy“. K úhrade faktúry nedošlo, žalovanému bola zaslaná výzva na úhradu pohľadávky štátu zo dňa 19.10.2020, žalovaný opätovne neuhradil pohľadávku štátu, a to ani na základe zaslanej výzvy, bola mu zo strany žalobcu adresovaná ďalšia výzva na úhradu zo dňa 09.02.2022. Doporučená listová zásielka sa žalobcovi vrátila späť ako nedoručená s poznámkou adresát neznámy. Žalovaný sa taktodostal do omeškania, žalobca si v konaní uplatnil aj nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 31.07.2020 do zaplatenia. Žalobca v žalobe poukázal na ustanovenie § 58 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť, ktoré je plne v súlade s Ústavou SR v zmysle právneho názoru Ústavného súdu SR (nález sp.zn. PL. ÚS 4/2021). Žalobca si taktov konaní uplatnil nárok na náhradu paušálnych nákladov za stravu, ktorá bola žalovanému zabezpečená počas doby nariadenej izolácie v karanténnom zariadení, ktorú by žalovaný potreboval zabezpečiť aj v prípade, ak by nebol umiestnený v karanténnom zariadení.

2. Dňa 26.04.2022 vydal tunajší súd vo veci platobný rozkaz č. k.: 24C/16/2022 - 18, ktorý však následne zrušil uznesením č. k.: 24C/16/2022 - 47 zo dňa 20.09.2022, nakoľko ho nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk.

3. Žaloba a ostatné písomnosti ako aj procesné poučenia súdu boli žalovanému doručované na úradnej tabuli súdu ako i webovom sídle od 05.12.2022 do 20.12.2022. Žalovaný sa k návrhu nevyjadril.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a na základe listinných dôkazov predložených žalobcom, a to: faktúru č. 5060062562 zo dňa 30.06.2020, výzvu na úhradu pohľadávky štátu vo výške 78,- Eur zo dňa 19.10.2020, výzvou na úhradu pohľadávky zo dňa 09.02.2022 s kópiou nedoručenej zásielky, a zistil nasledovný skutkový stav vecí:

5. Z dôvodu šírenia nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19 boli zo strany štátu zavedené rôzne opatrenia na zamedzenie šírenia ochorenia, vrátane nariadenej izolácie vo vymedzených karanténnych zariadeniach. V danom prípade bolo žalovanému vyfakturované stravné za absolvovanie nariadenej karanténnej izolácie v karanténnom zariadení ÚZ Kancelárie NR SR Papiernička za obdobie od 24.04.2020 do 30.04.2020 v sume 78,- Eur. Z výzvy na úhradu pohľadávok po lehote splatnosti - strava počas karantény zo dňa 19.10.2020 súd konštatuje, je nesporné, že žalovaný bol žalobcom vyzvaný na zaplatenie pohľadávky výzvou zo dňa 19.10.2020 do 30 dní od vystavenia výzvy s upozornením, že pokiaľ k úhrade nedôjde, žalobca využije všetky právne prostriedky na vymoženie svojej pohľadávky. Žalovaný na výzvu nereagoval ani na ďalšiu výzvu žalobcu z 09.02.2022.

6. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

7. Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. m) a n) zákona č. 388/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase nariadenej karantény žalovaného, na účely tohto zákona izolácia je oddelenie osôb chorých na prenosné ochorenie počas ich infekčnosti od iných osôb na účely zamedzenia šíreniu prenosného ochorenia, a karanténne opatrenia sú karanténa, zvýšený zdravotný dozor a lekársky dohľad.

8. Podľa ust. § 12 ods. 2 písm. f) cit. zákona, opatrenia na predchádzanie vzniku a šíreniu prenosných ochorení sú: izolácia v domácom prostredí alebo v zdravotníckom zariadení, prípadne inom určenom zariadení, zvýšený zdravotný dozor, lekársky dohľad, karanténne opatrenia.

9. Podľa ust. § 58 ods. 2 cit. zákona, náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, uhrádza ten, kto je povinný tieto povinnosti plniť.

10. Ustanovenie § 58 ods. 2 zákona č. 388/2007 Z. z. bolo na základe návrhu verejnej ochrankyne práv predmetom konania podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom PL ÚS 4/2021 zo dňa 8.12.2021 po vykonaní testu proporcionality konštatoval, že uloženie povinnosti podľa § 58 ods. 2 zákona o ochrane verejného zdravia znášať (bez náhrady) náklady, ktoré vzniknú pri plnení povinností ustanovených týmto zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi ochranu verejného zdravia, osobe, ktorá je povinná tieto povinnosti plniť, je v súlade s čl. 20 ods. 1, 3, 4 a 5, čl. ods. 1 a čl. 13 ods. 4 ústavy i v spojení s čl. 1 dodatkového protokolu. Ústavný súd dospel k záveru o ústavnej udržateľnosti povinnosti znášať náklady vzniknuté v súvislosti s poskytovaním stravy v štátom určených karanténnych zariadeniach.

11. Podľa opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky zo dňa 20.5.2020 z dôvodu vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky vládou Slovenskej republiky uznesením vlády Slovenskej republiky č. 111 z 11.3.2020 a pandémie ochorenia COVID-19 vyhlásenej dňa 11.3.2020 generálnym riaditeľom Svetovej zdravotníckej organizácie, všetkým osobám, ktoré od 21. mája 2020 od 7.00 hod. vstúpia na územie Slovenskej republiky, sa nariaďuje izolácia v zariadeniach určených štátom na dobu nevyhnutnú na vykonanie laboratórnej diagnostiky ochorenia COVID-19 a následne po zistení negatívneho výsledku sa tejto osobe nariaďuje domáca izolácia v celkovej súhrnnej dobe 14 dní. Po dobu domácej izolácie podľa predchádzajúcej vety sa táto nariaďuje i osobám žijúcim s ňou v spoločnej domácnosti.

12. Podľa ust. § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

13. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech

sporu. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Každý má tvrdiť (v zásade) tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti. Inými slovami, bremeno tvrdenia je v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany. Skutkové tvrdenia žalobcu sú prostriedkami procesného útoku. Skutkové tvrdenia žalovaného sú prostriedkami procesnej obrany. Strana sporu má povinnosť predložiť skutkové tvrdenia pravdivo a úplne. Sporové konanie je ovládané tzv. prejednávacou zásadou a uvedená zásada určuje, že tvrdenie skutočnosti, navrhovanie dôkazov a najmä ich preukazovanie je zásadne vecou strán sporu. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu, nie na súde. Prejednacía zásada znamená, že sú to strany sporu, ktoré majú povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú a ktorých z tohto dôvodu postihuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazným bremenom v spojení s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej strane sporu, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazná povinnosť, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočnosti významným z hľadiska hmotného práva.

14. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

15. Žalovanému v spore zodpovedala procesná povinnosť poprieť tvrdené skutočnosti. Tento bol v spore procesne pasívny, ktorá skutočnosť vedie k procesnej sankcii vo forme nespornosti nepopretých skutkových tvrdení.

16. Je nepochybné, že žalobca v spore uniesol tak bremeno tvrdenia ako aj dôkazné bremeno. Vychádzajúc z listinných dôkazov, ktorými žalobca preukázal dôvodnosť právneho nároku uplatňovaného žalobou, súd mal za preukázané, že žalovanej bolo vyfakturované stravné za absolvovanie nariadenej karanténnej izolácie v karanténnom zariadení ÚZ Kancelárie NR SR Papiernička za obdobie od 24.04.2020 do 30.04.2020, z dôvodu šírenia nákazlivej ľudskej choroby, pričom za dané obdobie vznikli žalobcovi náklady v súvislosti s poskytnutím stravy v sume 78,- Eur. Žalovaný doposiaľ úhradu vzniknutej pohľadávky nevykonával.

17. Zhmúc vyššie uvedené, považujúc skutkové tvrdenia žalobcu za nesporné de iure (aplikácia právnej domnienky uvedenej v ust. § 151 ods. 1 CSP), súd žalobe čo do zaplatenia istiny v sume 78,- Eur vyhovel.

18. Podľa ust. § 517 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov(ďalej len „Občiansky zákonník“), dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

19. Podľa ust. § 517 ods. 2 Občiansky zákonník, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalovaný sa nezaplatením faktúry dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi v zmysle ust. § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Omeškanie sa spája so splatnosťou dlhu. Súd v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi aj úrok z omeškania od žalobcom požadovaného dátumu 31.07.2020, t.j. nasledujúceho dňa po dni splatnosti faktúry do zaplatenia. Súd posudzoval výšku požadovaného úroku z omeškania v súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a dospel k záveru, že výška úroku z omeškania je v danom prípade 5 % ročne, nakoľko ku dňu 24.7.2020 bola sadzba Európskej centrálnej banky 0 %.

22. O splnení povinnosti uloženéj týmto rozsudkom súd rozhodol v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.